

जीवशाकः, पुं, (जीवो हितकरः शाकः। जीवाख्यः शाको वा।) मालवे प्रसिद्धशाकविशेषः। तत्-
पर्यायः जीवन्तः २ रक्तनालः ३ ताम्रपत्रः ४
प्रवालः ५ शाकनीरः ६ सुमधुरः ७ मेघकः ८।
अख्य गुणाः। सुमधुरत्वम्। टुङ्गत्वम्। वस्ति-
शोधनत्वम्। हीपनत्वम्। प्राचनत्वम्। बल्य-
त्वम्। टुङ्गत्वम्। पित्तापहारकत्वम्। इति
राजनिर्घण्टः ॥

जीवशुद्धा, स्त्री, (जीवयतीति। जीव + शिच् +
आच्। जीवा हितकारी शुद्धा शुभवर्णता।)
श्रीरकाकोली। इति राजनिर्घण्टः ॥

जीवश्रेष्ठा, स्त्री, (जीवाय जीवनाय श्रेष्ठा।)
शुद्धिनामौषधम्। इति राजनिर्घण्टः ॥

जीवसंज्ञः, पुं, (जीव इति संज्ञा यस्य। यद्वा,
जीवस्य संज्ञा आख्या संज्ञा यस्य।) कामदृष्टि-
दृष्टः। इति राजनिर्घण्टः ॥

जीवसाधन, स्त्री, (जीवस्य जीवनस्य साधनं कार-
णम्।) धाम्यम्। इति राजनिर्घण्टः ॥

जीवसूः, स्त्री, (जीवं प्राणिनं सूते इति। सू +
क्लिप्।) जीवसोका। जीवतुपुत्रिका। हेमचन्द्रः।
३।१६४। (यथा, महाभारते। १।२००।७।
“जीवसूर्वीरुभङ्गे। बहुसौख्यगुणान्विता।
सुभगा भोगसम्पन्ना यज्ञपत्नी पतिव्रता ॥”)

जीवस्थानं, स्त्री, (जीवस्य जीवनस्य स्थानम्।)
मर्मम्। इति हलायुधः ॥

जीवा, स्त्री, (जीवयतीति। जीव + शिच् + आच्।
ततश्चात्।) जीवन्तीदृष्टः। मौर्जी। (यथा,
आर्यसप्तशतकम्। ३।२१।
“निर्गुण इति ऋत इति च द्वावेकार्षाभिधायिनौ
विद्धि।
पद्म घनगुणस्युत्थं निर्जोर्वं तदिह शंसन्ति ॥”
“निर्गता जीवा व्या यस्मात् तत्। ‘जीवा व्या
शिक्षिनीत्यपि’ इत्यभिधानात् ॥” इति तट्टीका ॥)
वक्त्रा। शिक्षितम्। भूमिः। इति मेदिनी। वे, ८।
जीवितम्। इति जटाधरः ॥

जीवातुः, पुं, स्त्री, (जीवत्यनेनेति। जीव + “जीवे-
रातुः।” उच्यते। १।८०। इति करये व्यातुः।)
भक्तम्। जीवनौषधम्। (यथा, काशीखण्डे।
२६।६५।
“जीवजीवातुलतिका जम्बिजम्बनिर्वह्निणी ॥”
“जीवानां प्राणिनां जीवनौषधरूपा।” इति
तट्टीका ॥) (जीव + भावे व्यातुः।) जीवितम्।
इति मेदिनी। ते, ११२॥ (यथा, उत्तरराम-
चरिते २ अङ्के।
“रे हस्त दक्षिण! ऋतस्य शिशोर्द्विजस्य
जीवातवे विन्देज शूद्रसुनौ कृपायम्।
रामस्य गात्रमसि दुर्वह्निर्गमस्त्रि-
श्रीताविवासनपटोः करुणा कुतस्ते ॥”)

जीवात्मा, [न] पुं, (जीवस्य जीवनस्य आत्मा
अधिष्ठाता। यद्वा, जीवसाधौ आत्मा चेति
कर्मधारयः।) देही। तत्पर्यायः। पुनर्भवी २
जीवः ३ असमान् ४ सत्त्वम् ५ देहभृत् ६

जन्तुः ७ जन्तुः ८। इति हेमचन्द्रः ॥ प्राणी ६
चेतनः १० जन्मी ११ शरीरी १२। इत्यमरः।
१।४।३०। (यथा, भागवते। ८। २२। २५।
“यदा कदाचित् जीवात्मा संसरन्निकर्म्मभिः।
नानायोनित्वनीशोऽयं पौरुषी गतिमात्रजेत् ॥”
“एवं चतुर्विंशतिभिस्तैः सिद्धे वपुर्गृहे।
जीवात्मा नियतो निर्बलं वसति स्वात्मदूतवान् ॥
स देही कथ्यते पापपुण्यदुःखसुखादिभिः।
यामो बहुच मनसा कृत्तमैः कर्मवन्धनेः ॥
कामक्रोधौ लोभमोहावहङ्कारश्च पञ्चमः।
दशेन्द्रियाणि बुद्धिश्च तस्य बन्धाय देहिनः ॥
आप्नोति बन्धमज्ञानादात्मज्ञानाच्च मुच्यते ॥”
इति पूर्वखण्डे पञ्चमेऽध्याये शार्ङ्गधरेणोक्तम् ॥)

जीवाधारः, पुं, (जीवस्य क्षेत्रज्ञस्य आधारः
आश्रयस्थानम्।) क्षेत्रम्। इति हेमचन्द्रः ॥

जीवान्तकः, पुं, (जीवं अन्तयति नाशयतीति।
अन्त + शिच् + क्तुल्।) जीवनार्थे पक्षि-
घातकः। तत्पर्यायः। शार्ङ्गनिकः २। इत्य-
मरः। २।१०।१४ ॥ जीवनाशके, त्रि ॥

जीवाला, स्त्री, (जीवं उदरस्थद्वयं आजाति
शुद्धाति नाशयतीत्यर्थः। आ + ला + कः।)
सैहिली। इति राजनिर्घण्टः ॥

जीविका, स्त्री, (जीवितेऽनयेति। जीव + “गुरोश्
ह्वलः।” ३।१०३। इत्यमरः। ततः संज्ञायां कन्
टापि अत इत्वञ्।) जीवनोपायः। तत्पर्यायः।
आजीवः २ वार्त्ता ३ वृत्तिः ४ वर्त्तनम् ५ जीव-
नम् ६। इत्यमरः। २।६।१ ॥ जीवः ७।
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, मनुः। ४।११।
“अजिञ्जामश्रुतां शुद्धां जीवेद्ब्राह्मण-
जीविकाम् ॥”)

जीविकी, इति मेदिनी। के, ६५ ॥

जीवितं, स्त्री, (जीव + भावे क्तः।) जीवनम्।
इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, उत्तररामचरिते ३ अङ्के।
“त्वं जीवितं त्वमसि मे हृदयं द्वितीयं
त्वं कौसुदी नयनयोरन्तं त्वमङ्के।
इत्यादिभिः प्रियश्रुतेरुत्तुष्टा सुगर्भा
तामेव, श्रान्तमथवा किमिहोत्तरेण ॥” ॥
कर्त्तरि क्तः।) जीवनयुक्तं, त्रि ॥ (यथा, रघुः।
१२।७५।
“कामं जीवति मे नाथ इति सा विजहौ
शुचम्।
प्राङ्गुला सद्यमस्थानं जीवितास्तीति
जल्पिता ॥”)

जीवितकालः, पुं, (जीवितस्य जीवनस्य कालः।)
आयुः। इत्यमरः। २।८।१२० ॥

जीवितज्ञा, स्त्री, (जीवितस्य जीवनस्य ज्ञा ज्ञानं
यस्याः।) नाडीस्यन्दनेन हि जीवानां जीवनज्ञाना-
दस्यास्मात्त्वम्।) नाडी। इति राजनिर्घण्टः ॥

जीवितेशः, पुं, (जीवितस्य ईशः प्रभुः।) प्राण-
नाथः। यमः। (यथा, रघुः। ११।२०।
“राममन्त्रशरैरेण ताडिता
दुःखहेन हृदये निशाचरी।

गन्धवद्दधिरचन्दनोक्षिता
जीवितेश्वरसतिं जगाम सा ॥”
“जीवितेशस्य अन्तकस्य प्राणेश्वरस्य च वसतिं
जगाम।” इति तट्टीकायां मल्लिनाथः ॥)
चन्द्रः। सूर्यः। इति शब्दरत्नावली ॥ जीवातुः।
इति हेमचन्द्रः ॥ जीवितेश्वरे, त्रि। इति
मेदिनी। श्रे, ३५ ॥

जीवी, [न] पुं, (जीवोऽस्यस्येति। जीव +
इनिः।) प्राणी। यथा, ब्रह्मवैवर्ते गणेशखण्डे।
“जीविनां दास्यो रोगः कर्मभोगः शुभाशुभः।
भक्तो वैद्यस्तं निहन्ति हृद्यभक्तिरसायनात् ॥”
जीवा, स्त्री, (जीवाय जीवनाय हिता। जीव +
यत्।) गोचुरदुग्धा। जीवन्ती। हरीतकी।
इति राजनिर्घण्टः ॥

जु, रंङि। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-
अकं-अनिट्।) रंङो वैगमतिः, जवति घोटकः।
इति दुर्गादासः ॥

जु, ड गत्याम्। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-आलं-
सकं-अनिट्।) ड, जवते। इति दुर्गादासः ॥

जुग, इ त्यागे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-
सकं-सेट्।) इ, कर्मणि जुज्यते। इति दुर्गादासः ॥

जुगुधनं, स्त्री, (गुप + स्वार्थे सन् + क्युट्।) निन्दा।
इति हेमचन्द्रः। २।१८५ ॥ (निन्दाश्रीखे, त्रि। तच्च
“अनुदात्ततश्च हलादेः।” ३।२।१४६। इति
शुच् ॥)

जुगुष्ठा, स्त्री, (गुप निन्दायाम् + सन् + भावे अ-
स्ततश्चात्।) निन्दा। इत्यमरः। १।६।१३ ॥
(यथा, साहित्यदर्पणे। ३।१७६।
“दोषेच्छादिभिर्गर्हा जुगुष्ठा विषयोऽज्ञवा ॥”)
जुङ्गः, पुं, (जुगि + अच्।) दृढदारकः। इत्य-
मरः। २।४।१३७ ॥ (यथास्य पर्यायाः।
“जुङ्गस्यगन्धाच्छगलान्द्रावेगौ दृढदारकः ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

जुङ्गकः, पुं, (जुङ्ग + स्वार्थे कन्।) दृढदारकदृष्टः।
इति राजनिर्घण्टः ॥

जुङ्गा, स्त्री, (जुङ्ग + टाप्।) जुङ्गः। इत्यमर-
टीकायां रमानाथः ॥

जुङ्गितः, त्रि, (जुग इ त्यागे + कर्मणि क्तः।)
त्यक्तः। इति व्याकरणम् ६।

जुटकं, स्त्री, (जुट् संहती + “रगुपधेति।” ३।
१।१३५। इति कः। ततः संज्ञायां कन्।)
जटा। इति शब्दरत्नावली ॥

जुटिका, स्त्री, (जुटक + टाप्। टापि अत
इत्वञ्।) शिखा। इति शब्दरत्नावली ॥ भुट्टी
इति टिकी। इति च भावा ॥ (यथा,
आह्निकतत्त्वधृतब्रह्मपुराणवचनम्।
“जुटिकाश्च ततो बह्ना ततः कर्म समारभेत् ॥”)
जुड़, क नोदे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-
परं-सकं-सेट्।) क, जोड़यति। नोदः प्रेर-
णम्। इति दुर्गादासः ॥

जुड़, प्र गतौ। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-सकं-
सेट्।) प्र, जुड़ति जोड़िता। इति दुर्गादासः ॥